

DIN MINUNILE MAICII DOMNULUI

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2025

CUPRINS

<i>Înainte cuvântare către cititori</i> (Neonil, Arhimandrit și Stareț Sfintelor Mănăstiri Neamțul și Secul.....	11
I. Pentru iudeii care au orbit și pentru cel căruia i s-au tăiat mâinile, iar după ce au crezut în Hristos, de Născătoarea de Dumnezeu au fost vindecați	17
II. Pentru moarta care a hrănit cu lapte pruncul său și după un an a înviat	20
III. Vedenie de folos pentru un oarecare Ioan	24
IV. Pentru biserica Născătoarei de Dumnezeu cea din Neoria	27
V. Pentru orbul pe care l-a luminat apa izvorului celui primitor de viață	30
VI. Pentru împăratul Leon cel înțelept	32
VII. Pentru tesaloniceanul care a înviat prin apa izvorului celui primitor de viață	34
VIII. Pentru Sfântul Roman Cântărețul, care a făcut condacele tuturor sfinților	36
IX. Pentru Sfântul Grigorie, Arhiepiscopul Neocezareei, făcătorul de minuni	38
X. Pentru Ioan Damaschin, pe a cărui mână tăiată a vindecat-o cea Preanevinovată	42
XI. Pentru împărăteasa Franței, ale cărei mâini tăiate le-a vindecat Stăpâna cea atotputernică	48

XII. Pentru aceea ce și-a scos ochii ca să-și păzească fecioria și curăția	57
XIII. Pentru aceea care și-a tăiat buzele sale și nasul, ca să păzească fecioria cea făgăduită	63
XIV. Pentru tinerele nevinovate cărora le-a trimis din cer cununi Stăpâna cea prealăudată	67
XV. Pentru călugărul care se îmbăta	70
XVI. Pentru un monah muncit de dracul curviei care s-a izbăvit prin Maica lui Dumnezeu	72
XVII. Cum numele cel preacinstit al pururea Fecioarei Maria pierde și gonește pe draci	75
XVIII. Asemenea	77
XIX. Pentru nestorianul care a înviat	79
XX. Pentru Ioan Cucuzel	82
XXI. Pentru sfânta Lavră a Atonului și pentru apa Cuviosului Părintelui nostru Atanasie	86
XXII. Pentru sfințita mănăstire a Ivirului și pentru preacinstita icoană Portărița	92
XXIII. Pentru axionul „Cuvine-se cu adevărat să te fericim”, cum a fost cântat mai întâi de Arhanghelul Gavriil	103
XXIV. Pentru mănăstirea din muntele Sinaiului și minunea pe care a făcut-o Preasfânta, când voiau părinții să lase mănăstirea din lipsa hranei și să plece	106
XXV. Pentru cel ce s-a lepădat de Hristos prin scrisoare	110
XXVI. Alta asemenea, pentru Teofil cel ce s-a lepădat de Hristos în scris	114
XXVII. Pentru cel ce a văzut pe Preasfânta împărtășind cu pâine cerească pe frații care se ostenesc	120
XXVIII. Pentru cea care a născut un prunc negru și a izbăvit-o din ape cu copilul Maica lui Dumnezeu.....	122

XXIX. Pentru oarecare mănăstire care, ajungând la mare nevoie, a fost ajutată cu preaslăvire de Maica lui Dumnezeu	125
XXX. Pentru romanul care a înviat	127
XXXI. Pentru cel ce nu putea să învețe carte, afară numai de „Bucură-te, Marie!”	129
XXXII. Pentru copilul Irinicului (sau pașnicului) care s-a izbăvit de apele râului	131
XXXIII. Pentru iudeul care s-a izbăvit din legături și a crezut în Domnul	133
XXXIV. Pentru pruncul care a fost omorât de tatăl său și a înviat și a mărturisit pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu	135
XXXV. Pentru bătrânul bolnav care s-a împluternicit și în tărie de voinic a venit	138
XXXVI. Pentru frații care s-au certat și au fost împăcați de Preasfânta Stăpână	140
XXXVII. Pentru ostașul cel desfrânat, căruia Domnul i-a dăruit iertare plecându-Se rugăciunilor Maicii Sale	142
XXXVIII. Pentru frumusețea cea negrăită a pururea Fecioarei, pe care s-a învrednicit a o vedea un cleric evlavios și cu fapte bune	145
XXXIX. Pentru copilul care a înviat și a mărturisit pe cel ce l-a ucis	148
XL. Pentru copilul de iudeu care s-a împărtășit și nu a fost mistuit de focul cuptorului	150
XLI. Pentru amestecătoarea de sânge și ucigătoarea de fiu pe care Preacurata a izbăvit-o de păcat	152
XLII. Pentru cel ce a fost dat diavolului de maica lui încă de la zămislire	156
XLIII. Pentru cel ce s-a îndoit de fecioria Maicii lui Dumnezeu și s-a izbăvit prin oarecare facere de minune	159

XLIV. Cu totul înfricoșătoare, prin care s-a dovedit că o picătură de sânge dumnezeiesc acoperă toate păcatele oamenilor	161
XLV. Pentru cel ce s-a îndoit de Taina Euharistiei și a văzut pe Hristos cu trupul ca un prunc	163
XLVI. Pentru cel ce a fost omorât de iudei și l-a înviat Maica lui Dumnezeu	166
XLVII. Cum icoana Născătoarei de Dumnezeu a pierdut boala cea omorătoare din Roma și pe toți i-a vindecat	167
XLVIII. Pentru facerea de minune cea cu zugravul	168
XLIX. Pentru o femeie evlavioasă oarecare, al cărei chip l-a luat Stăpâna și a izbăvit-o de reaua meșteșugire a diavolului	170
L. Pentru oarecare fecioară care în vedenie a văzut pe Hristos în Rai, slujind Sfânta Liturghie	173
LI. Pentru aceea ce s-a învrednicit să-L vadă pe Domnul în trup ca pe un copil de trei ani, după cum a cerut	176
LII. Pentru un bărbat oarecare cu soția lui care, trăind împreună, și-au păzit fecioria	178
LIII. Pentru vătăful de tâlhari care a dobândit iertare și frumoasă îngropare pentru evlavia către Născătoarea de Dumnezeu	181
LIV. Pentru oarecare hulitor pe care l-a pedepsit Domnul cu jalnică moarte a trupului în această viață	185
LV. Pentru un hulitor oarecare, pe care dumnezeiasca judecată l-a ucis	187
LVI. Pentru aceea care a înviat din morți ca să-și mărturisească păcatul cel ascuns	188
LVII. Pentru clericul desfrânat care s-a înecat în râu și din morți a înviat	192
LVIII. Pentru ostașul tâlhar care, fiindcă se ruga în fiecare zi, nu a fost ucis de diavolul	194

LIX. Pentru văduva cea săracă al cărei suflet l-a luat Stăpâna cea Preanevinovată, iar la moartea bogatului au venit de față diavoli	197
LX. Pentru cel ce s-a rănit nevăzut pentru o mică hulă și l-a vindecat Maica lui Dumnezeu	199
LXI. Pentru leprosul care s-a vindecat și s-a dus la mănăstire	201
LXII. Pentru copilul pe care nu l-a ars focul	203
LXIII. Pentru orbul ce s-a luminat	204
LXIV. Pentru cel ce s-a izbăvit din apele mării	206
LXV. Pentru cei ce s-au izbăvit de furtună	208
LXVI. O vedenie și uimire minunată a unui milostiv și evlavios către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu	209
LXVII. O minune preaînfricoșătoare pentru ascultarea de părinți și pentru Sfânta Liturghie	214
LXVIII. Pentru cei doi copii care, surpându-se casa peste ei de cutremur, au rămas nevătămați	219
LXIX. Pentru cel ce a căzut de pe zid și s-a zdrobit și Născătoarea de Dumnezeu l-a vindecat	221
LXX. Pentru minunea din puțul Trapsanului	224
LXXI. Vedenie minunată cum că Domnul Se îmblânzește către noi plecându-Se rugăciunilor Maicii Sale	226
LXXII. Pentru sfânta și făcătoarea de minuni icoană a Preacuratei Maicii lui Dumnezeu din Mănăstirea Peștera, care se află în eparhia Peloponesului numită Calavrita	231
LXXIII. Pentru tânărul care a chemat cu credință numele preasfintei icoane, i-a crescut piciorul cel tăiat și, însănătoșindu-se desăvârșit, s-a făcut monah	234
LXXIV. Pentru icoana făcătoare de minuni a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu care se numește Romanca sau Lideanca	236

Hotărâre sinodicească pentru adeverirea minunilor	245
Istorie: pentru sfânta icoană a Preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria	246
Istorie	250
Canon heretisitor către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu	251
Rugăciune către Preacurata Născătoare de Dumnezeu.....	260

Înainte cuvântare către cititori

Iubiții mei cititori, iată, cu darul lui Dumnezeu și cu ajutorul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, a ieșit acum de sub tipar și cârticica aceasta, numită Minunile Maicii Domnului, adică din nenumăratele faceri de minuni ale ei foarte puține adunate.

Cartea aceasta de ar numi-o cineva Rai duhovnicesc, nu ar sta departe de adevăr. Căci după cum pe acela l-a sădit Dumnezeu și l-a împodobit cu tot felul de pomi și de flori, spre a fi acolo locuința omului celui întâi zidit. Precum scrie despre aceasta văzătorul de Dumnezeu Moise la Cartea Facerii: „Și a sădit Dumnezeu Rai în Eden către Răsărit și a pus acolo pe omul pe care l-a făcut. Și a făcut încă Dumnezeu să răsără din pământ tot lemnul frumos la vedere și bun la mâncare. Și Pomul Vieții în mijlocul Raiului. Și râu ieșea din Eden și uda Raiul” (II, 8-10). Așa și aceasta cuprinde în sine, ca niște osebite feluri de pomi și de flori frumoase, minunile cele înfricoșătoare, pe care Stăpâna cea prea fără prihană le-a săvârșit. Căci după cum roadele acelora veseleau și hrăneau pe omul acela, asemenea și acestea veselesc și hrănesc sufletele cele mâhnite și omorâte prin foamea păcatului.

Și după cum râul acela ce curgea din Eden adăpa tot Raiul și-l făcea a înverzi, de asemenea și aceasta adapă și răcorește sufletele cele topite de arșița păcatului și le înviază, deșteptându-le spre pocăință. Căci precum apa cea simțită spală întinăciunile curățind pe tot cel ce se spală, așa și aceasta pe tot cel ce o va citi cu dragoste îl povățuiește prin cele scrise a se spăla și a se curăți prin pocăință. Având la aceasta mijlocitoare pe însăși Preasfânta Fecioară, ca una ce este sprijinul și apărarea neamului omenesc, după cum poate fiecare a vedea din cele cuprinse în cârticica aceasta.

Și precum cineva, fiind bolnav de multă vreme, când ar auzi că se află vreun doctor iscusit cu lucrul și foarte învățat cu meșteșugul său spre a putea vindeca toată boala, se veselește, săltează și se bucură, nădăjduind degrab a dobândi sănătatea cea dorită; asemenea și câți boliți cu boale sufletești sau trupești bucurați-vă și vă veseliți și duhovnicește prăznuiți, sau mai bine zicând: să ne veselim toți, cu cântări de bucurie prăznuind, că am dobândit acest fel de doctor minunat, care fără plată vindecă toată boala. Însă cine este doctorul acesta atât de milostiv și de iscusit?

Ajutătoarea cea de obște a noastră a tuturor creștinilor, solitoarea cea fierbinte și mijlocitoarea către Dumnezeu, lumina celor din întuneric, limanul celor înviforați și izbăvitoarea celor robiți, mângâierea noastră a celor ce plângem și îndreptarea celor slăbănogi, nădejdea celor deznădăjduiți, izbăvitoarea cea desăvârșită a celor greșiți, adică Împărăteasa îngerilor cea mai cinstită și mai sfântă decât toată zidirea, pururea Fecioara Născătoare de Dumnezeu Maria. Doctorul cel de obște al celor ce zac în boale și în scârbe de multe feluri. Și către Stăpânul alt mângâietor, care a izbăvit și izbăvește în fiecare zi pe atâția păcătoși din mâinile diavolului. Căci pe câți ologi și slăbănogi a îndreptat, pe câți morți a înviat, pe câți închiși în temniță i-a izbăvit, pe câți din cei ce se chinuiau cu feluri de boale i-a vindecat și în sănătate desăvâșit i-a așezat.

Și într-adevăr, iubiților, de aș avea toate limbile îngerești și ome-nești, totuși nu aș putea povesti facerile ei de minuni cele nenumărate și preaslăvite, nici să laud după cuviință pe cea mai sfântă și mai cinstită decât toată zidirea, pe această mare dăruitoare și a noastră făcătoare de bine, despre ale cărei minuni nu numai am citit sau am auzit citindu-se, dar cu înșiși nevrednicii mei ochi le-am văzut lucrându-se de la sfânta și făcătoarea de minuni icoana ei ce se află aici, în această sfântă Mănăstire a Neamțului, care este vestită în toată lumea pentru face-rile de minuni și vindecările ce în fiecare zi neîncetat izvorăște. (Despre a cărei aducere aici, în această mănăstire, se poate vedea în Istoria ce se află la sfârșitul cărții.) Eu însă voi a povesti acea înfricoșătoare minune ce a urmat a fi chiar în fața sfintei icoane.

În anul 1821, aici, la aceste sfinte mănăstiri, se afla stareț și povățuitor sfinția sa Ilarie, duhovnicescul meu părinte. În vremea tulburării ce este știută tuturor, adică a revoluției ce s-a făcut din pricina grecilor, care a pricinuit destule pagube nu numai lor, ci și țărilor acestora – căci gonindu-i turcii (pe greci), au venit și în pământurile acestea, unde au făcut multe răutăți creștinilor locuitori și bisericilor –, deci atunci, fiindcă le amenința primejdia și pe aceste sfinte lăcașuri, sfinția sa părintele stareț Ilarie (de parcă ar fi văzut dinainte primejdia ce erau să o pătimească și aceste mănăstiri), după ce mai întâi a poruncit de s-au ascuns odoarele, veșmintele și documentele mănăstirii, apoi tot în același an 1821, iunie în 3, ne-a poruncit să luăm și sfânta această icoană și să o ducem în pădure să o ascundem. (Nu cumva să se primejduiască și să se lipsească țara de un asemenea odor.) Deci am luat-o dimpreună cu alți doi părinți și am dus-o în pădure, într-un deal aproape de muntele ce se numește Rusul, și acolo, făcând loc în pământ, am ascuns-o, unde a petrecut tăinuită de toți, afară de noi acei trei ce am ascuns-o, care din vreme în vreme o cercetam cum stă. Apoi în anul 1822, octombrie 28, iarăși sfinția sa părintele starețul Ilarie ne-a poruncit să o scoatem și să o aducem înapoi.

Și așa mergând noaptea am scos-o și am adus-o până în marginea pădurii, din sus de mănăstire, și acolo am stat până s-a luminat de ziua. Iar la mănăstire s-a făcut priveghere de toată noaptea, la care a slujit însuși părintele stareț cu toți preoții și diaconii. Asemenea și a doua zi la Sfânta Liturghie. Deci din vremea când începu Sfânta Liturghie, fața sfintei icoane așa s-a schimbat și s-a înnegrit, încât nimeni nu se cunoștea. Pe care văzând-o atât eu, precum și acei mai sus ziși doi părinți, așa ne-am înfricoșat, încât am rămas ca niște morți de spaimă. Și plângând ne tânguiam, socotind că poate acolo unde a fost ascunsă s-a vătămat, și nu ne pricepeam ce să facem.

Apoi, după săvârșirea Sfintei Liturghii, a ieșit părintele stareț cu preoții și diaconii îmbrăcați în veșminte și cu tot soborul spre întâmpinarea sfintei icoane. Deci cum s-a ivit soborul venind, o!, minune, a și început fața Maicii Domnului a se lumina. Și mai întâi partea din dreapta, apoi și toată fața, încât strălucea cu nespusă lumină, de parcă ar fi fost vie. Prin aceasta arătând milostivirea sa cea de Maică

pentru noi cei păcătoși. Deci ajungând acolo unde sta sfânta icoană, părinții au făcut acatist de mulțumire. Și așa luând-o, au adus-o cu cinste și au așezat-o la locul ei, unde se află până astăzi. Și această minune, precum am mai zis, cu înșiși ochii mei am văzut-o.

Deci pentru multa dragoste și dorul ce-l am către cereasca Împărăteasă, și pentru ca să vadă toți ce folos dobândesc cei ce au evlavie către dânsa și o cinstesc și se roagă ei în toate zilele cu sârguință, am voit a tipări această cârtică a minunilor ei celor mai presus de fire. După originalul cel scris de Acachie Criteanul și tipărit mai întâi grecește, în Veneția, în anul 1773; apoi și românește, în sfânta Episcopie a Râmnicului, în anul 1820, care carte acum cu totul se împruținase, încât mai nici se găsea. Și cunoscând folosul cel sufletească ce-l pricinuieste citirea acestora, cum și paguba lipsindu-se cineva de asemenea hrană sufletească, am pus toată silința și din nou s-a îndreptat după originalul cel grecesc și s-a curățit de greșeli. Adăugându-se lângă acestea și alte minuni, care sunt cele mai jos însemnate:

(A) Minunata laudă a Preasfintei, cântarea „Cuvine-se cu adevărat”: cum s-a cântat mai întâi și de către cine.

(B) Minunea ce a făcut-o Preasfânta la mănăstirea din muntele Sinai când erau să se ducă monahii din mănăstire pentru lipsa hranei.

(C) O descriere pentru icoanele Maicii lui Dumnezeu câte s-au zugrăvit de către Sfântul Apostol și Evanghelist Luca încă în viața sfinției sale, care și unde se găsesc.

(D) Minunea icoanei Născătoarei de Dumnezeu cea de la Peștera cea mare.

(E) Povestire înfricoșătoare pentru icoana Maicii lui Dumnezeu cea numită Lideanca. Și unde se află acum acea sfântă icoană.

(F) Istoria cea scrisă despre Sfințitul Gheorghie Mitropolitul Moldaviei pentru aducerea sfintei și făcătoarei de minuni icoane ce se află în această sfântă Mănăstire a Neamțului și descriere pentru sfințirea bisericii celei mari din pomenita mănăstire.

(G) S-a mai alăturat și un Canon heretisitor către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu*.

Deci în chipul mai sus însemnat îndreptând-o și îmbogățind-o, am rugat pe Înalt Preasfințitul Mitropolit al Moldovei Chirio Chir Meletie, al nostru duhovnicesc părinte, ca să binevoiască a da binecuvântare spre tipărirea ei, pe care dobândind-o, iată că o pun înaintea dragostei voastre acum ieșită de sub tipar. Deci vă rog, iubiților, nu vă leneviți a o citi, din care nu mă îndoiesc că mare folos veți dobândi, atât cei ce sunteți îmbunătățiți, precum și cei asemenea mie, care cu păcate am întinat și am negrit haina sufletului.

Și să nu cădem în deznădăjduire, ci numai către dânsa cu credință să alergăm, cerând ajutorul ei, și ea este gata a ne izbăvi din toate nevoile și necazurile. Deci cei îmbunătățiți citiți ca să câștigați mai multă evlavie și dragoste către Maica Milei. Iară cei afundați în păcate vă deșteptați spre pocăință, alergând la folositoarea păcătoșilor. Căci cel ce o are pe dânsa ajutătoare și mijlocitoare către Stăpânul se va învrednici de iertare. Și darul lui Dumnezeu, prin rugăciunile Maicii Sale celei fără prihană, să fie cu voi cu toți. Amin.

*Al dragostei voastre fierbinte rugător către
Milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră
și doritor de tot binele,
NEONIL, Arhimandrit și Stareț
Sfintelor Mănăstiri Neamțul și Secul,
împreună cu tot soborul.
1847*

* Fragment (n. ed.).